

ter de faglige Brydninger til at tjene Interesser, som i Virkeligheden ikke komme disse Brydninger mellem Arbejdsgivere og Arbejdere ved. Naar vi vide, at Fagforbundene og Socialdemokratiets Organisationer ere koblede nøje sammen, bliver Resultatet let, at naar man sammenholder denne Sammenkobling med den Maade, hvorpaa Konflikterne agitatorisk bruges af Socialdemokratiets Agitationsorganer, faar man den Opfattelse, at der i mange af disse Kampe finder et Dobbeltspil Sted, og det burde det ærede Medlem være meget interesseret i som Arbejdernes Repræsentant at forhindre.

Maa jeg med det samme, jeg er ved Pressen, gøre en anden Bemærkning. Jeg ser i „Social-Demokraten“ for i Dag en Omtale af det Angreb, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har rettet paa Kammeradvokaten, og en Omtale af den højtærede Finansministers Erklæring om, at han vil tage sig af denne Sag. Derefter bemærkes det, at „hermed er da det første Resultat naaet af de Afsløringer, Borgbjerg fremkom med i Rigsdagen“. Jeg vil hertil sige, at som almindeligt Medlem af Tinget holder jeg ikke af at se konkrete, saglige og i enhver Henseende fair Angreb blive miksede sammen med et Insinuationsangreb. Jeg tror, vi vilde være bedst tjente med, at de to Ting bleve holdte ude fra hinanden. Hvis det Angreb, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har rettet her mod Justitsministeren, viser sig at være ubegrundet, vil det sænke dette Tings Værdighed ned paa et yderligt Lavmaal, og jeg beklager, at netop disse Bemærkninger i „Social-Demokraten“, som egentlig blev gentagne af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i Eftermiddag, synes at vise, at det ærede Medlems Angreb er ubegrundet, thi hvis Finansministerens Optræden er, som der skrives, det første Resultat — og efter hvad vi indtil nu have erfaret, bliver det formodentlig det eneste —, er Forholdet jo, at da dette Resultat ikke kommer det ærede Medlems Angreb ved, har han her forsøgt at pynte sig med en Fjer, som ogsaa er stjaalen. Og jeg mener, at vi her ikke ere tjente med, selv om det kan ligge i en vis Agitations Interesse at indkassere de Fordele, man paa denne Maade kan faa fat i, at sagligt dokumenterede, konkrete Angreb blandes sammen med almindelige Insinuationsangreb.

Igennem de Udtalelser, vi have hørt i de sidste Dage, bl. a. den lange Tale,

der blev holdt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i Eftermiddag, er der ligesom gledet en Del bort af det, der virkelig har Værdi i denne Finanslovsdebat. Der har saaledes været paa Bane Socialdemokratiets politiske Stilling, som jo er den, at der er ved at komme frem en Splittelse indenfor dette Parti i den Form, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klaußen), støttet af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), ser paa Socialismen, som den er udtrykt i det socialdemokratiske Partis Program, ser paa den som noget, der skal indføres paa den Maade, som de Teorier, paa hvilke den socialistiske Lære er bygget, anvise, medens paa den anden Side det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, sekunderet af det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen), har talt meget stærkt og bestemt om en organisk Udvikling af Samfundet, der skal afføde ny Tilstande. Nu kom i Aftes det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds og talte om denne Sag, og jeg forstod saa godt, at han talte, som han gjorde, for det gjaldt for det ærede Medlem om at faa forliget det Modsætningsforhold, som har aabenbaret sig mellem hans Partifæller, og jeg forstaa ogsaa, at det netop var dette ærede Medlem, der skulde optræde som Forligsmægler, dette ærede Medlem, der af Overbevisning er international og Socialdemokrat og af Temperament er national og Individualist, og som derfor, om jeg saa maa sige, indenfor Socialdemokratiet repræsenterer en Slags tredje Retning. Men det ærede Medlem kunde ikke, selv om han citerede et Par Uddrag af Karl Marx' uhyre Bog om Kapitalen, naa til at paa-vise, at Socialdemokratiets Program, bygget paa Karl Marx' Lære, lader sig forlige med en organisk Udvikling.

Jeg skal ikke komme ind paa overfor det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds at citere af „Kapitalen“, for hvis man med Nytte skulde citere af dette Værk, vilde det kræve uhyre Anstrengelser fra deres Side, der skulde opfatte det. Det er alt for lærd et Værk til at bruges til det. Det kunde ogsaa tænkes, at man kunde finde modstridende Ting i det; det siger man for Resten, at man har fundet. Men jeg vil gøre de Herrer opmærksom paa, at der er en Ting, man i dette Forhold har at holde sig til og kan holde sig til, og det er det overkommelige Dokument, der hedder „det kommunistiske Manifest“, skrevet af Karl Marx, og som her i